

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)
z 22. decembra 2005 *

Vo veci T-146/04,

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, bývalý poslanec Európskeho parlamentu,
bydliskom v Saint-Pierre-d'Irube (Francúzsko), v zastúpení: D. Rouget, advokát,

žalobca,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: H. Krück, C. Karamarcos a D. Moore,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorého v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia generálneho tajomníka Európskeho parlamentu z 24. februára 2004 o vymáhaní peňažných súm vyplatených žalobcovi na parlamentné náklady a príspevky,

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(druhá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij, N. J. Forwood,
I. Pelikánová a S. Papasavvas,

tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. septembra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

¹ Článok 199 ods. 1 ES stanovuje:

„Európsky parlament schvaľuje svoj rokovací poriadok rozhodnutím väčšiny svojich členov.“

² Článok 5 Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu v znení uplatniteľnom na prejednávajúcu vec (Ú. v. ES L 61, 2003, s. 1, ďalej len „rokovací poriadok“) stanovuje:

„Predsedníctvo stanoví predpisy upravujúce úhradu výdavkov a príspevky pre poslancov.“

³ Článok 16 rokovacieho poriadku stanovuje:

„Po voľbe podpredsedov zvolí Parlament piatich kvestorov.

Pri voľbe kvestorov sa použije rovnaký postup ako pri voľbe podpredsedov.“

4 Podľa článku 21 rokovacieho poriadku:

„1. Predsedníctvo sa skladá z predsedu a štrnástich podpredsedov Parlamentu.

2. Kvestori sú členmi predsedníctva s poradným hlasom.“

5 Článok 22 ods. 2 rokovacieho poriadku:

„Predsedníctvo rozhoduje o finančných, organizačných a administratívnych záležitostiach týkajúcich sa poslancov, vnútornej organizácie Parlamentu, jeho sekretariátu a orgánov.“

6 Podľa článku 25 rokovacieho poriadku:

„V súlade s usmerneniami predsedníctva kvestori zodpovedajú za administratívne a finančné záležitosti, ktoré sa priamo týkajú poslancov.“

7 Podľa článku 182 ods. 1 rokovacieho poriadku:

„Parlamentu pomáha generálny tajomník menovaný predsedníctvom.

Generálny tajomník skladá pred predsedníctvom slávnostný sľub, v ktorom sa zaväzuje, že svoje povinnosti bude vykonávať svedomite a s plnou nestrannosťou.“

8 Pravidlá o výpláte príspevkov a úhrade nákladov pre poslancov Európskeho parlamentu (ďalej len „pravidlá VPÚN“) prijalo predsedníctvo Európskeho parlamentu na základe článku 22 rokovacieho poriadku a článku 199 ES, článku 112 AE a článku 25 UO.

9 Podľa článku 13 ods. 1 prvého pododseku pravidiel VPÚN v znení účinnom v čase, keď nastali skutkové okolnosti sporu, „poslanci majú nárok na paušálny príspevok podľa sadzby stanovenej predsedníctvom na náhradu nákladov spojených s poslaneckými aktivitami, na ktoré sa nevzťahujú iné príspevky podľa týchto pravidiel (ďalej len „príspevok na všeobecné náklady“)“.

10 Článok 14 ods. 1 pravidiel VPÚN stanovuje:

„V súlade s ustanoveniami tohto článku má poslanec nárok na príspevok (ďalej len „príspevok na asistenta“) určený na pokrytie nákladov na jedného alebo viacerých asistentov. Viacero poslancov môže využívať služby jedného asistenta...“

- 11 Podľa článku 14 ods. 2 a 7 písm. b) pravidiel VPÚN, poslanec môže poveriť tretiu osobu nazývanú „osoba poverená výkonom platieb“, aby úplne alebo čiastočne administratívne spravovala príspevok na asistenta (nazývaný tiež „príspevok na asistentskú výpomoc“).

- 12 Podľa článku 16 ods. 2 pravidiel VPÚN:

„Ak sa generálny tajomník presvedčí, že príslušné sumy v podobe príspevkov na asistenta boli vyplatené neoprávnene, dá pokyny na získanie týchto súm späť od príslušného poslanca.“

- 13 Podľa článku 27 pravidiel VPÚN:

„2. Každý poslanec, ktorý sa domnieva, že tieto pravidlá boli použité nesprávne, môže sa písomne obrátiť na generálneho tajomníka. Ak nedôjde k dohode medzi poslancom a generálnym tajomníkom, vec sa postúpi kvestorom, ktorí rozhodnú po porade s generálnym tajomníkom. Kvestori sa tiež môžu poradiť s predsedom parlamentu a/alebo predsedníctvom.

3. Ak sa generálny tajomník po porade s kvestormi presvedčí, že sumy, vo forme príspevkov podľa týchto pravidiel, boli vyplatené v prospech poslancov Európskeho parlamentu neoprávnene, dá pokyny na získanie týchto súm späť od príslušného poslanca.

4. Vo výnimočných prípadoch a na návrh generálneho tajomníka po porade s kvestormi, môže predsedníctvo v zmysle čl. 73 rozpočtového nariadenia a jeho vykonávacích predpisov, poveriť generálneho tajomníka dočasným pozastavením vyplácania príspevkov až do doby, kým poslanec nevráti neoprávnené vyplatené príspevky.

Predsedníctvo rozhoduje s náležitým ohľadom na efektívny výkon mandátu poslanca a na dobré fungovanie Parlamentu a pred prijatím rozhodnutia vypočúje dotknutého poslanca.“

¹⁴ Vyššie citovaný odsek 4 bol doplnený do článku 27 pravidiel VPÚN rozhodnutím predsedníctva z 12. februára 2003.

¹⁵ Článok 5 vnútorných pravidiel o vykonaní rozpočtu Európskeho parlamentu prijatých predsedníctvom 4. decembra 2002 stanovuje:

„3. Rozhodnutím o poverení prijatým inštitúciou zastúpenou jej predsedom bol generálny tajomník určený ako hlavný povoľujúci úradník.

4. Hlavný povoľujúci úradník poveruje zástupcov povoľujúceho úradníka delegovaním. Zástupcovia povoľujúceho úradníka poverujú svojich zástupcov subdelegovaním.“ [*neoficiálny preklad*]

- 16 Článok 71 ods. 2 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74, ďalej len „rozpočtové nariadenie“), stanovuje:

„Vlastné zdroje sprístupnené Komisii a každá pohľadávka, o ktorej sa zistí, že je oprávnená, má stanovenú výšku a je splatná, sa musí riešiť povolením na vymáhanie pohľadávok predloženým účtovníkovi, po ktorom nasleduje odoslanie oznámenia o dlhu dlžníkovi. Obidva dokumenty vypracuje zodpovedný povoľujúci úradník.“

- 17 Podľa článku 72 ods. 2 rozpočtového nariadenia:

„Orgán môže formálne stanoviť rozhodnutím, že existuje pohľadávka voči iným osobám, než sú štáty, ktoré je vynútiteľné v zmysle článku 256 Zmluvy o ES.“

- 18 Podľa článku 73 ods. 1 rozpočtového nariadenia:

„Účtovník koná na základe povolení na vymáhanie pohľadávok, ktoré riadne vydal zodpovedný povoľujúci úradník. Vykoná hĺbkový audit, aby sa ubezpečil, že spoločenstvá dostávajú svoje príjmy a presvedčil sa, že ich práva sú zaručené.“

Účtovník vymáha sumy tak, že ich započíta vo vzťahu k rovnocenným pohládkam, ktoré majú spoločenstvá voči každému dlžníkovi, ktorý má sám voči spoločenstvám pohľadávku, ktorá je oprávnená, má stanovenú výšku a je splatná.“

19 Podľa článku 78 ods. 3 nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia o rozpočtových pravidlách (Ú. v. ES L 357, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145):

„Vystaví sa oznámenie o dlhu, ktoré informuje dlžníka o tom, že:

- a) spoločensvá si uplatňujú uznanú čiastku pohľadávky;
- b) úhrada dlhu spoločensvám je splatná k určitému dátumu (ďalej len „dátum splatnosti“);
- c) nezaplatenie dlhu k dátumu splatnosti musí prinášať úroky vo výške uvedenej v článku 86, bez toho, aby tým boli dotknuté akékoľvek platné osobitné nariadenia;
- d) orgán vždy, keď je to možné, uskutoční vymáhanie vo forme náhrady až po informovaní dlžníka;
- e) v prípade nezaplatenia k dátumu splatnosti orgán uskutoční vymáhanie vynútením akejkoľvek zábezpeky zloženej vopred;

- f) ak po vykonaní všetkých týchto krokov nie je daná čiastka v plnej výške vymožená, orgán vykoná vymáhanie prostredníctvom vynútenia rozhodnutia, ktoré sa zabezpečí v súlade s článkom 72 ods. 2 rozpočtového nariadenia alebo právnym úkonom.

Povoľujúci úradník pošle oznámenie o dlhu dlžníkovi a kópiu účtovníkovi.“

20 Článok 80 nariadenia č. 2342/2002 stanovuje:

„1. Pri uplatnení pohľadávok sa vychádza z podporných dokumentov, ktoré osvedčujú nárok spoločností.“

2. Pred uplatnením pohľadávky zodpovedný povoľujúci úradník je povinný osobne skontrolovať podporné dokumenty alebo na svoju vlastnú zodpovednosť sa uistiť, že tak bolo vykonané.“

21 Podľa článku 83 nariadenia č. 2342/2002:

„Účtovník je povinný kedykoľvek, po informovaní zodpovedného povoľujúceho úradníka a dlžníka, vymáhať stanovené pohľadávky vo forme náhrady v prípadoch, keď aj dlžník má pohľadávku voči spoločnostiam, ktorá je istá, má pevne stanovenú výšku a je splatná s ohľadom na sumu stanovenú platobným príkazom.“

22 Podľa článku 84 nariadenia č. 2342/2002:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 83, ak nie je vymožená plná čiastka k dátumu splatnosti presne uvedenému v oznámení o dlhu, účtovník je povinný informovať zodpovedného povoľujúceho úradníka a bezodkladne začať proces výkonu vymáhania akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňujú právne predpisy vrátane tam, kde to prichádza do úvahy, vynútením vopred zloženej zábezpeky.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 83, ak nie je možné použiť spôsob vymáhania uvedený v ods. 1 a dlžník ako odpoveď na list o úradnom oznámení, ktorý zaslal účtovník nezaplatil, účtovník vykoná rozhodnutie o vymáhaní pohľadávky, zabezpečené buď v súlade s článkom 72 ods. 2 rozpočtového nariadenia alebo právnym úkonom.“

23 Článok 4 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) stanovuje:

„Prístup k dokumentu, ktorý orgán vypracoval pre vnútornú potrebu alebo ktorý orgán obdržal, vzťahujúcemu sa k veci, v ktorej ešte orgán nerozhodol, bude odmietnutý v prípade, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 24 Pán Koldo Gorostiaga Atxalandabaso bol poslancom Európskeho parlamentu od roku 1999 za baskické politické hnutie „Euskal Herritarok/Batasuna“ (ďalej len „EH/B“). Na základe uznesenia Juzgado de Instrucción n° 5 de Madrid (madridský vyšetrojúci sudca č. 5) z 26. augusta 2002, ako aj rozsudku Tribunal Supremo (Španielsky najvyšší súd) z 27. marca 2003 bolo EH/B vyhlásené za nezákonné v Španielsku. Sťažnosti podané proti tomuto rozsudku na Tribunal Constitucional (Španielsky ústavný súd) sa zamietli. Zakázanie EH/B nemalo právne účinky na poslanecký mandát žalobcu, ktorý ho vykonával až do konca volebného obdobia, t. j. do mája 2004.
- 25 Žalobcovi sa platili jeho parlamentné príspevky od začiatku jeho poslaneckého mandátu roku 1999 na bežný účet otvorený v Banque Bruxelles Lambert SA na jeho meno a v mene EH/B, pričom príspevky na všeobecné náklady a na asistentskú výpomoc sa platili do 31. augusta 2001. EH/B konalo ako osoba poverená výkonom platieb v zmysle článku 14 ods. 2 pravidiel VPÚN.
- 26 Žalobca 21. marca 2002 vybral sumu 210 354 eur zo zelenej vkladnej knižky zodpovedajúcej bežnému účtu.
- 27 Na druhý deň po tomto výbere, t. j. 22. marca 2002, bol pán Gorrotxategi, pokladník EH/B a účtovník žalobcu, zadržaný pri príchode na francúzske územie z Belgicka. Prvý vyšetrojúci sudca pri Tribunal de grande instance de Paris dal zadržať sumu 200 304 eur, ktorú mal pri sebe pán Gorrotxategi.

28 Predsedníctvo Parlamentu sa dozvedelo po prvýkrát o tejto veci na zasadnutí 8. apríla 2002. Bod 8.2 zápisnice z tohto zasadnutia znie takto:

„Predsedníctvo...

- berie na vedomie informácie uvedené médiami, že francúzske úrady zadržali dvoch členov národnej politickej strany, ktorí mali pri sebe veľkú sumu peňazí a uviedli, že tieto finančné prostriedky boli vyplatené členovi Európskeho parlamentu v rámci výkonu jeho mandátu,
- poveruje po vypočutí predsedu generálneho tajomníka, aby prijal všetky opatrenia nevyhnutné v tejto veci, najmä so zámerom ubezpečiť sa, že výdavky uskutočnené týmto členom sú v súlade s jednotlivými uplatniteľnými predpismi, a aby vyhotovil správu kvestorom o každom prípadnom porušení týchto predpisov.“

29 Generálny tajomník Parlamentu (ďalej len „generálny tajomník“) listom z 12. apríla 2002 pripomenul žalobcovi jednotlivé príspevky, ktoré sa mu vyplátili od začiatku výkonu jeho mandátu, a požiadal ho, aby predložil do konca apríla 2002 vyčíslené údaje o použití súm vyplatených v podobe príspevku na asistentskú výpomoc od roku 1999 do 31. januára 2001, ako aj spresnenia týkajúce sa použitia súm vyplatených v podobe príspevkov na všeobecné náklady.

- 30 Žalobca odpovedal listom zo 6. mája 2002 uvedením účtovných údajov o použití príspevkov na asistentskú výpomoc a na všeobecné náklady za roky 1999, 2000 a 2001. Podľa týchto údajov žalobca dlhoval 103 269,79 eur EH/B, 51 070,19 eur trom asistentom a 15 359,46 eur inštitúciám sociálneho zabezpečenia, celková suma teda dosiahla 169 699,44 eur.
- 31 V nadväznosti na vysvetlenia žalobcu ho generálny tajomník listom zo 7. júna 2002 požiadal, aby dal uskutočniť audit použitia týchto príspevkov špecializovanou spoločnosťou. V tomto liste okrem iného uviedol, že žalobca nepoužil v podobe príspevku na asistentskú výpomoc sumu 58 155,82 eur, a žiadal okamžité vrátenie tejto sumy. Vo vzťahu k tejto sume sa žalobca zaviazal vrátiť ju Parlamentu prostredníctvom mesačných splátok vo výške 3 000 eur.
- 32 Žalobca odpovedal na tento list 20. júna 2002 uvedením, že suma vo výške približne 200 000 eur zadržaná francúzskymi úradmi pochádzala výlučne od Parlamentu, že na bežný účet, z ktorého sa vybrala, poukazoval platby iba Parlament a že jej vrátenie predstavuje nevyhnutný predpoklad toho, aby v prípade potreby mohol čeliť povinnostiam voči Parlamentu. Žalobca tiež požiadal generálneho tajomníka, aby vystavil potvrdenie o pôvode tejto sumy na účely jeho predloženia prvému vyšetrojúcemu sudcovi pri Tribunal de grande instance de Paris. Okrem toho súhlasil s auditom navrhovaným generálnym tajomníkom.
- 33 Generálny tajomník odpovedal listom z 8. júla 2002, ku ktorému priložil potvrdenie o všetkých platbách uskutočnených Parlamentom na bežný účet. Z tohto potvrdenia vyplýva, že Parlament na tento účet poukázal od 1. júla 1999 do 31. decembra 2001 sumu v celkovej výške 495 891,31 eur na príspevky na cestovné, príspevky na všeobecné náklady a príspevky na asistentskú výpomoc (pričom príspevky na asistentskú výpomoc sa od 1. septembra 2001 poukazovali na iné účty).

- 34 Oznámením z 9. januára 2003 generálny riaditeľ financií Parlamentu doručil žalobcovi správu o audite (z 19. decembra 2002) týkajúcu sa platieb vykonaných na príspevky na všeobecné náklady a príspevky na asistentskú výpomoc. Tento audit vykonala súkromná spoločnosť, ktorú si vybrali účastníci na základe spoločnej dohody.
- 35 Podľa bodu 4 správy sa úloha audítorov týkala súm vyplatených od 1. júla 1999 do 31. decembra 2001 na príspevky na všeobecné náklady a príspevky na asistentskú výpomoc.
- 36 Podľa správy o audite Parlament vyplatil žalobcovi od 1. júla 1999 do 31. decembra 2001 na príspevky na všeobecné náklady sumu 104 021 eur, pričom do výšky 103 927 eur bola táto suma riadne odôvodnená. V priebehu toho istého obdobia Parlament vyplatil žalobcovi na príspevky na asistentskú výpomoc sumu 242 582 eur. Vo vzťahu k tejto sume 53 119 eur bolo riadne odôvodnených, zatiaľ čo žalobca nepredložil žiaden doklad o použití zostávajúcej sumy 189 463 eur.
- 37 Žalobca uviedol svoje komentáre vo vzťahu k tejto správe a tie sa stali jej prílohou.
- 38 Listom z 30. januára 2003 generálny tajomník informoval žalobcu, že vzhľadom na správu o audite ho vyzýva, aby predložil pred ďalším zasadnutím predsedníctva plánovaným na 10. februára 2003 doklady o použití sumy 189 463 eur.
- 39 Listom zo 6. februára 2003 predložil doklady a poskytol ďalšie vysvetlenia.

- 40 Predsedníctvo 12. februára 2003 prijalo rozhodnutie o poverení generálneho tajomníka na to, aby určil presnú výšku dlhu žalobcu a aby požiadal žalobcu o jeho splatenie.
- 41 Generálny tajomník 26. februára 2003 poslal žalobcovi list, v ktorom uviedol, že na základe údajov uvedených žalobcom v jeho liste zo 6. februára 2003 možno považovať za riadne odôvodnenú iba sumu 12 947 eur. Čo sa týka ďalších výdavkov, generálny tajomník odmietol ich zohľadnenie z dôvodu, že neboli preukázané dokumentmi spĺňajúcimi náležitosti, netýkali sa príspevkov na asistentskú výpomoc alebo sa týkali súm, ktoré sa ešte nezaplatili dotknutým príjemcom. Pôvodná suma sa teda znížila na 176 516 eur. Generálny tajomník vyzval žalobcu, aby sa spojil so službami Parlamentu preto, aby sa dohodli na spôsobe vrátenia tejto sumy.
- 42 Uznesením z 10. marca 2003 sa zamietla žiadosť žalobcu podaná prvému vyšetrojúcemu sudcovi pri Tribunal de grande instance de Paris o vrátenie zadržanej sumy 200 304 eur. Podľa informácií poskytnutých advokátom žalobcu túto vec v súčasnosti prejednáva Európsky súd pre ľudské práva.
- 43 Keďže advokát žalobcu požiadal o niektoré dokumenty a vysvetlenia, ktoré mu generálny tajomník čiastočne poskytol listom zo 16. apríla 2003, žalobca podal 21. apríla 2003 návrh na začatie správneho konania podľa článku 27 ods. 2 pravidiel VPÚN proti listu generálneho tajomníka z 26. februára 2003.
- 44 Generálny tajomník odpovedal listom zo 17. júla 2003 na návrh podaný žalobcom. Usúdil, že konanie v skutočnosti smeruje proti rozhodnutiu predsedníctva z 12. februára 2003. Poznamenal, že toto rozhodnutie sa obmedzuje na to, že

generálnemu tajomníkovi, ako aj právnenému servisu Parlamentu, adresuje pokyny, ktoré by mohli viesť k rozhodnutiam týkajúcim sa žalobcu. Generálny tajomník tiež uviedol, že konanie je iba v štádiu prešetrovania v súvislosti s prípadným postúpením veci kvestorom v súlade s článkom 27 ods. 2 pravidiel VPÚN, a teda keďže predsedníctvo neprijalo žiadne rozhodnutie, ktoré sa priamo dotýka žalobcu, neprináleží mu skúmať návrh vo veci samej.

45 Ďalej žalobca poskytol ďalšie dokumenty, najmä predvolanie na výsluch na oddelenie spravodlivosti, zamestnania a sociálneho zabezpečenia správy autonómnej oblasti Euskadi na účely zmierovacieho konania týkajúceho sa žiadosti troch z jeho asistentov o zaplatenie mzdových nedoplatkov vo výške 50 865,43 eur. Rovnako predložil vyúčtovanie výdavkov v celkovej výške 63 308,64 eur uskutočnených v období, ktorého sa týkal audit, na náklady na upratovanie bydliska žalobcu a jeho asistentov v Bruseli. Tieto náklady zaplatilo EH/B, ktoré podľa s ním uzavretej dohody strhávalo paušálnu sumu 600 eur zo mzdy každého asistenta. Táto suma je dodnes nezaplatená, a teda je dlžná EH/B.

46 Generálny tajomník odmietol zohľadniť tieto skutočnosti. V liste z 18. decembra 2003 na jednej strane uviedol, že žalobca nepredložil doklady o zaplatení mzdových nedoplatkov, ktorých sa týkalo zmierovacie konanie. Vo vzťahu k faktúram súvisiacim s nákladmi na upratovanie na druhej strane uviedol, že sa nepredložili dokumenty preukazujúce existenciu zmluvných záväzkov, na základe ktorých sa zaplatila suma 63 308,64 eur, a okrem toho uviedol, že tieto faktúry boli vo väčšine prípadov vystavené nie na meno EH/B, ale na meno inej osoby.

47 Listom z 28. januára 2004 generálny tajomník pripomenul žalobcovi, že jeho dlh voči Parlamentu predstavuje podľa auditu a neskôr predložených a prijatých dokladov sumu 176 516 eur (pozri body 38 a 41 vyššie). Uviedol, že keďže žalobca sa podujal splatiť časť dlhu zodpovedajúcu sume 58 155,82 eur mesačnými splátkami vo výške

3 000 eur (pozri bod 31 vyššie), zostatok, ktorý treba vrátiť, predstavuje 118 360,18 eur.

48 Generálny tajomník spresnil, že podľa článku 16 ods. 2 a článku 27 ods. 3 pravidiel VPÚN mu prináleží vydať pokyny na získanie neoprávnene vyplatennej sumy 118 360,18 eur späť alebo v prípade potreby navrhnúť predsedníctvu dočasne pozastaviť vyplácanie niektorých príspevkov žalobcovi v súlade s článkom 27 ods. 4 týchto pravidiel.

49 Generálny tajomník vypočul žalobcu 9. februára 2004. Podľa zápisnice z tohto vypočutia mal generálny tajomník v úmysle podať návrh predsedníctvu na jeho zasadnutí 25. februára 2004.

50 Generálny tajomník v liste z 24. februára 2004 adresovanom žalobcovi uviedol:

„V nadväznosti na môj list z 28. januára 2004 a po Vašom vypočutí 9. februára 2004 nájdete v prílohe rozhodnutie, ktoré som prijal podľa príslušných ustanovení rozpočtového nariadenia Únie, ako aj podľa pravidiel o výplate príspevkov a úhrade nákladov pre poslancov vo vzťahu k vráteniu Parlamentu sumy 118 360,18 eur, ktorú mu dlhujete. Predsedníctvo bude o ňom informované na svojom najbližšom zasadaní...”

51 Rozhodnutie generálneho tajomníka z 24. februára 2004 pripojené k uvedenému listu (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) sa zakladá na článkoch 16 a 27 pravidiel

VPÚN a na článkoch 71 a 73 rozpočtového nariadenia. Napadnuté rozhodnutie odkazuje aj na poradu s kvestormi, ktorá sa uskutočnila 14. januára 2004. Podľa odôvodnenia č. 1 napadnutého rozhodnutia dlžná suma Parlamentu predstavuje 176 576 eur, a keďže sa žalobca podujal splatiť časť dlhu zodpovedajúcu sume 58 155,82 eur mesačnými splátkami vo výške 3 000 eur (pozri bod 47 vyššie), zostatok, ktorý treba vrátiť, predstavuje 118 360,18 eur. Uvádza sa v ňom povolenie na vymáhanie č. 92/332 z 18. marca 2003 vystavené subdelegovaným povoluujúcim úradníkom Parlamentu na sumu 118 360,18 eur.

52 V odôvodnení č. 2 napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že treba pristúpiť podľa článku 16 ods. 2 a článku 27 ods. 3 pravidiel VPÚN k vymáhaniu sumy 118 360,18 eur započítaním vo vzťahu k parlamentným príspevkom, ktoré sú najmenej potrebné na efektívny výkon poslaneckého mandátu žalobcu.

53 Podľa výroku napadnutého rozhodnutia:

„1. Z príspevkov, ktoré sa majú zaplatiť pánovi Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, poslancovi Európskeho parlamentu, sa až do splatenia jeho dlhu voči Parlamentu, ktorého súčasná výška je 118 360,18 eur, bude strhávať:

— 50 % príspevku na všeobecné náklady,

— 50 % príspevku na pobyt.

2. V prípade, že sa skončí mandát pána Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, poslanca Európskeho parlamentu, sa až do splatenia jeho dlhu voči Parlamentu strhnú:

— prechodný príspevok súvisiaci so skončením mandátu a

— všetky ďalšie platby určené poslancovi.“

54 Žalobca listom z 1. marca 2004 predložil svoje pripomienky k napadnutému rozhodnutiu a požiadal o ďalšie dokumenty a vysvetlenia, ako aj o prístup k celému spisu, na základe ktorého sa prijali rozhodnutia, ktoré sa ho týkajú.

55 Generálny tajomník odpovedal listom z 31. marca 2004 poskytnutím niekoľkých spresnení a uvedením, že prístup k celému spisu sa mu povolí v rozsahu, ktorý umožňujú príslušné ustanovenia nariadenia č. 1049/2001 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102).

Konanie a návrhy účastníkov konania

56 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 20. apríla 2004 žalobca podal túto žalobu. Parlament podal svoje vyjadrenie k žalobe do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. júna 2004.

57 Španielske kráľovstvo podalo 13. júla 2004 do kancelárie Súdu prvého stupňa návrh, aby mohlo vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Parlamentu. Uznesením zo 14. októbra 2004 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa tomuto návrhu vyhovel. Vedľajší účastník konania predložil svoje vyjadrenie v stanovenej lehote.

58 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na niekoľko otázok.

59 Súd prvého stupňa sa po vypočutí účastníkov konania rozhodol postúpiť vec druhej rozšírenej komore.

60 Listom žalobcu z 27. mája 2005 a listom Parlamentu z 1. júna 2005 vyhoveľ účastníci konania opatreniam na zabezpečenie priebehu konania prijatým Súdom prvého stupňa tým, že predložili aj niektoré dokumenty.

61 Súd prvého stupňa vypočul prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa na pojednávaní 12. septembra 2005.

62 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Parlament na náhradu trov konania.

63 Parlament navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

64 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

65 Žalobca na podporu svojich návrhov uvádza osem dôvodov na zrušenie založených po prvé na porušení pravidiel VPÚN, po druhé na porušení „zásady objektívnosti a nestrannosti“, po tretie na porušení zásady kontradiktórnosti a dodržiavania práv na obranu, po štvrté na porušení pravidiel o doručovaní rozhodnutí, po piate na porušení povinnosti odôvodnenia, po šieste na porušení zásady rovnosti a zákazu diskriminácie, po siedme na zneužití právomoci a po ôsme na nesprávnom posúdení dokladov predložených generálnemu tajomníkovi.

O prvom dôvode založenom na porušení pravidiel VPÚN

Tvrdenia účastníkov konania

- ⁶⁶ Prvý dôvod sa skladá z piatich častí. Prvé dve časti sú založené na nedodržaní článku 27 ods. 2 a 4 pravidiel VPÚN a ďalšie tri časti postupne na porušení práv na obranu, zásady rovnosti a článku 27 ods. 3 pravidiel VPÚN.
- ⁶⁷ Čo sa týka porušenia článku 27 ods. 2 pravidiel VPÚN, žalobca poznamenáva, že v nadväznosti na svoj list z 21. apríla 2003 (pozri bod 43 vyššie), v ktorom uviedol, že pravidlá VPÚN boli voči nemu nesprávne uplatnené, a vzhľadom na okolnosť, že nedošlo k dohode medzi ním a generálnym tajomníkom, mala sa táto otázka v súlade s týmto článkom postúpiť kvestorom, aby o nej mohli rozhodnúť po porade s generálnym tajomníkom a prípadne s predsedom alebo predsedníctvom. Napadnuté rozhodnutie prijal generálny tajomník, ktorý však na to nemal právomoc.
- ⁶⁸ Čo sa týka porušenia článku 27 ods. 4 pravidiel VPÚN, žalobca pripomína, že podľa tohto ustanovenia iba predsedníctvo má právomoc prijať rozhodnutie o vymáhaní neoprávnene vyplatených parlamentných príspevkov započítaním vo vzťahu k príspevkom, ktoré sa majú zaplatiť dotknutému poslancovi.
- ⁶⁹ Čo sa týka porušenia zásady rovnosti, žalobca tvrdí, že Parlament konal diskriminačne v súvislosti so zverejnením mien poslancov, ktorí majú spor s inštitúciou. Zatiaľ čo vo všeobecnosti Parlament neuvádza osobné údaje v tejto súvislosti, táto prax sa v prípade žalobcu neuplatnila. V tejto súvislosti uvádza, že

zastúpenie Parlamentu v Španielsku v marci 2003 uverejnilo prehľad tlače, ktorý obsahoval preňho nepriaznivé články španielskych denníkov týkajúce sa prejednávanej veci. Toto konanie zároveň predstavuje porušenie ustanovení o ochrane osobných údajov a článku 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“).

- 70 Čo sa týka porušenia článku 27 ods. 3 pravidiel VPÚN, žalobca usudzuje, že v rozpore s týmto ustanovením generálny tajomník bez porady s kvestormi nadobudol presvedčenie už vo svojom rozhodnutí z 26. februára 2003 (pozri bod 41 vyššie), že suma 176 516 eur sa vyplatila neoprávnene.
- 71 Parlament tvrdí, že vo vzťahu k prvým dvom častiam tohto dôvodu z článku 16 ods. 2 v spojení s článkom 27 ods. 2 až 4 pravidiel VPÚN vyplýva, že tieto pravidlá upravujú tri odlišné konania v prípade spochybnenia alebo existencie nedostatkov v súvislosti s vyplatením alebo použitím jednotlivých príspevkov.
- 72 Prvé konanie opísané v článku 27 ods. 2 sa týka určenia finančných nárokov poslanca a vyplatenia príspevkov a nákladov, pričom toto konanie sa uplatní v prípade rôzneho posudzovania dotknutou osobou a inštitúciou. V takom prípade sa podľa Parlamentu poslanec obráti najprv na generálneho tajomníka, ktorý môže vyhovieť jeho „sťažnosti“. Ak sa však účastníci nedohodnú, otázka sa postúpi kvestorom, aby o nej rozhodli po prípadnej porade s generálnym tajomníkom a predsedom alebo s predsedníctvom.
- 73 Predmetom druhého konania opísaného v článku 16 ods. 2 a v článku 27 ods. 3 je kontrola *a posteriori* použitia súm vyplatených poslancovi na príspevky a náklady,

ako aj vymáhanie neoprávnene vyplatených súm. Podľa Parlamentu, ak generálny tajomník nadobudne presvedčenie, že sumy sa neoprávnene vyplatili na parlamentné príspevky (pretože sa nepoužili v súlade s pravidlami VPÚN), pristúpi k ich vymáhaniu. Článok 27 ods. 2 sa v rámci tohto konania neuplatní, pretože by to viedlo k nemožnosti uplatniť článok 27 ods. 3 a 4 vzhľadom na to, že uplatnenie článku 27 ods. 2 vylučuje prijatie generálnym tajomníkom akéhokoľvek konečného rozhodnutia.

74 Tretie konanie upravené v článku 27 ods. 4 sa týka výnimočných prípadov, keď predsedníctvo môže rozhodnúť o dočasnom pozastavení vyplácania parlamentných príspevkov.

75 Parlament uvádza tiež články 71 a 73 rozpočtového nariadenia a zdôrazňuje, že rozhodnutie o vymáhaní musí byť v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia. Parlament odkazuje tiež na článok 5 vnútorných pravidiel o vykonaní svojho rozpočtu (pozri bod 15 vyššie). Podľa tohto článku bol generálny tajomník určený ako hlavný povoľujúci úradník. Naproti tomu v tejto súvislosti sa neupravila žiadna úloha pre predsedníctvo alebo kvestorov. Parlament poznamenáva, že vymáhanie dlhu od žalobcu sa uskutočnilo započítaním v súlade s článkom 73 ods. 1 druhým pododsekom rozpočtového nariadenia (pozri bod 18 vyššie).

76 Parlament zdôrazňuje, že prejednávaná vec sa výlučne týka konania podľa článku 27 ods. 3 pravidiel VPÚN a nie konania podľa odseku 2 tohto článku. Parlament spresňuje vo svojich odpovediach na písomné otázky Súdu prvého stupňa, že považoval za vhodnejšie uplatniť kumulatívne článok 16 ods. 2 a článok 27 ods. 3 pravidiel VPÚN.

- 77 Vo vzťahu k listu žalobcu z 21. apríla 2003 (pozri bod 67 vyššie) Parlament poznamenáva, že prostredníctvom tohto listu sa nemohlo začať konanie podľa článku 27 ods. 2 pravidiel VPÚN, pretože generálny tajomník v tom čase ešte neprijal konečné rozhodnutie.
- 78 Okrem toho Parlament uvádza, že konanie podľa článku 27 ods. 4 pravidiel VPÚN sa tiež neuplatnilo. Postupovaním podľa konania upraveného v článku 27 ods. 3 pravidiel VPÚN Parlament nespochybnil náklady a príspevky, ktoré sa majú vyplatiť žalobcovi, ale použil časť z nich prostredníctvom započítania na zníženie sumy, ktorú mu žalobca dlžil. V prípade, že by Parlament pozastavil vyplácanie príspevkov na základe článku 27 ods. 4 pravidiel VPÚN, neexistovali by sumy, vo vzťahu ku ktorým by sa mohla započítať pohľadávka Parlamentu voči žalobcovi.
- 79 Vyplýva z toho, že článok 27 ods. 4 pravidiel VPÚN sa netýka započítania, ale poskytuje Parlamentu možnosť vykonávať tlak na svojich členov prostredníctvom dočasného pozastavenia vyplácania príspevkov, a to až do doby, kým dotknutý poslanec dobrovoľne nevráti neoprávnené vyplatené parlamentné príspevky. Podľa Parlamentu ide o ustanovenie, ktoré je nešíkorne sformulované a ktoré je z tohto dôvodu v súčasnej podobe neuplatniteľné.
- 80 Na záver Parlament zdôrazňuje, že argumentáciu žalobcu týkajúcu sa porušenia ustanovení o ochrane osobných údajov nemožno uplatniť, pretože ju nepodporujú žiadne skutkové a právne okolnosti. Čo sa týka porušenia článku 8 EDLP, Parlament uvádza neprípustnosť tohto dôvodu, pretože sa prvýkrát uviedol v replike.

81 Španielske kráľovstvo sa pripája k argumentácii Parlamentu vo vzťahu k analýze troch konaní opísaných v článkoch 16 a 27 pravidiel VPÚN a k uplatneniu druhého z nich na prejednávanej vec. Vyplýva z toho, že článok 16 ods. 2 a článok 27 ods. 3 predstavujú primeraný právny základ napadnutého rozhodnutia.

82 Španielske kráľovstvo na pojednávaní subsidiárne uviedlo niekoľko úvah vo vzťahu k prípadným dôsledkom rozhodnutia Súdu prvého stupňa v tom zmysle, že Parlament mal použiť ako primeraný právny základ článok 27 ods. 4 pravidiel VPÚN. V takom prípade by prípadné zrušenie napadnutého rozhodnutia spôsobilo, že by sa vec vrátila do štádia konania pred prijatím rozhodnutia, a viedlo by to k odstráneniu nedostatkov konania. V tejto súvislosti Španielske kráľovstvo uvádza rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. októbra 1998, *Industrie des poudres sphériques/Rada* (T-2/95, Zb. s. II-3939). Podľa analýzy Španielskeho kráľovstva by mohol Súd prvého stupňa vychádzať z bodu 91 tohto rozsudku a vysloviť, že ak sa má napadnuté rozhodnutie zrušiť z tohto dôvodu, netreba spochybniť ako celok správne konanie, ktoré viedlo k jeho prijatiu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

— O prvých dvoch častiach prvého dôvodu

83 Čo sa týka prvej časti založenej na porušení článku 27 ods. 2 pravidiel VPÚN, treba uviesť, že toto ustanovenie upravuje konanie, podľa ktorého majú kvestori právomoc rozhodnúť v prípade, že sa poslanec a generálny tajomník nedohodnú na uplatňovaní pravidiel VPÚN. Ide o všeobecné ustanovenie, ktoré sa týka s výhradou osobitných ustanovení všetkých oblastí upravených týmito pravidlami (poistných zmlúv, jazykových kurzov, dôchodkov, výdavkov na zdravotnú starostlivosť a atď.). Treba teda uviesť, že ide o všeobecné ustanovenie vo vzťahu k článku 16 ods. 2 a k článku 27 ods. 3 a 4, ktoré sa osobitne týkajú sporov v oblasti

vymáhania neoprávnene vyplatených parlamentných príspevkov. Keďže existujú osobitné ustanovenia, článok 27 ods. 2 sa neuplatní v oblasti vymáhania neoprávnene vyplatených parlamentných príspevkov (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora z 12. decembra 1995, *Chiquita Italia*, C-469/93, Zb. s. I-4533, bod 61, a z 19. júna 2003, *Mayer Parry Recycling*, C-444/00, Zb. s. I-6163, body 49 až 57). Prvá časť prvého dôvodu sa teda musí zamietnuť ako nedôvodná.

84 Čo sa týka druhej časti založenej na porušení článku 27 ods. 4 pravidiel VPÚN, treba v úvode spresniť, že napadnuté rozhodnutie v podstate tvoria dve roviny, t. j. po prvé určenie generálnym tajomníkom, že sumy v ňom uvedené sa neoprávnene vyplátili žalobcovi a treba ich vymáhať, a po druhé rozhodnutie o tom, že sa pristúpi k vymáhaniu započítaním vo vzťahu k príspevkom, ktoré sa majú vyplatiť žalobcovi.

85 Druhá časť dôvodu sa týka iba zákonnosti druhej roviny napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti treba v prvom rade preskúmať, či sa uvedený odsek skutočne týka započítania, a v prípade kladnej odpovede, či takéto započítanie má prednosť ako *lex specialis* pred článkom 16 ods. 2 a článkom 27 ods. 3 pravidiel.

86 Vo vzťahu k prvej otázke Súd prvého stupňa konštatuje, že článok 27 ods. 4 sa skutočne týka započítania. Toto konštatovanie sa zakladá na nasledujúcich skutočnostiach. Článok 27 ods. 4 odkazuje na článok 73 rozpočtového nariadenia, ako aj na vykonávacie predpisy tohto článku. Článok 73 ods. 1 druhý pododsek rozpočtového nariadenia upravuje povinnosť účtovníka každej inštitúcie vymáhať sumy tak, že ich započíta vo vzťahu k rovnocenným pohľadávkam, ktoré majú Spoločenstvá voči každému dlžníkovi, ktorý má sám voči Spoločenstvám pohľadávku, ktorá je oprávnená, má stanovenú výšku a je splatná.

87 Okrem toho z článku 78 ods. 3 písm. d) až f) a článkov 83 a 84 nariadenia č. 2342/2002 týkajúcich sa pravidiel vykonania článkov 71 a 73 rozpočtového nariadenia vyplýva, že každá inštitúcia musí vymáhať pohľadávky Spoločenstva prednostne započítaním, a ak nedôjde (čiastočne alebo úplne) k ich vymoženiu, musí ich vymáhať akýmkoľvek iným zákonným spôsobom (vynútením vopred zloženej zábezpeky podľa článku 72 ods. 2 rozpočtového nariadenia alebo prostredníctvom exekučného titulu vydaného v sporovom konaní).

88 Okrem toho treba uviesť, že výklad navrhovaný Parlamentom, podľa ktorého článok 27 ods. 4 pravidiel VPÚN dáva inštitúcii možnosť úplne alebo čiastočne pozastaviť vyplácanie príspevkov poslancovi, a to až do doby, kým dotknutý poslanec dobrovoľne nevráti neoprávnene vyplatené parlamentné príspevky, a to bez toho, aby sa na tento účel použili sumy príspevkov, na ktoré má nárok, ale ktorých vyplácanie sa pozastavilo, je v rozpore so zásadou proporcionality.

89 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa pripomína, že zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Spoločenstva, vyžaduje, aby akty inštitúcií Spoločenstva neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej donucovaciemu opatreniu a spôsobené následky nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 14. júla 2005, Rica Foods/Komisía, C-41/03 P, Zb. s. I-6875, bod 85 a tam citovanú judikatúru).

90 Okrem toho zásada proporcionality predstavuje kritérium výkladu ustanovení práva Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2002, MRAX, C-459/99, Zb. s. I-6591, body 61 a 62; rozsudky Súdu prvého stupňa

z 25. marca 1999, Forges de Clabecq/Komisia, T-37/97, Zb. s. II-859, bod 128, a z 19. júla 1999, Hautala/Rada, T-14/98, Zb. s. II-2489, bod 87) a to tak, že z viacerých možných výkladov určitého ustanovenia treba uprednostniť ten, ktorý je v súlade s touto zásadou.

- 91 V prejednávanej veci výklad navrhovaný Parlamentom predpokladá uplatnenie donucovacieho opatrenia proti poslancovi (pozastavenie vyplácania určitých jeho príspevkov preto, aby poslanec dobrovoľne vrátil neoprávnene vyplatené sumy), pričom započítanie uskutočnené v súlade s článkom 73 rozpočtového nariadenia a jeho vykonávacích predpisov stačí na uskutočnenie záujmu inštitúcie dosiahnuť vydanie neoprávneného obohatenia. Takýto výklad by bol tiež v rozpore s článkami citovanými v bode 87 vyššie, ktoré stanovujú, že každá inštitúcia musí vymáhať pohľadávky Spoločenstva prednostne započítaním ako inými spôsobmi vymáhania. Výklad navrhovaný Parlamentom by teda mohol viesť k prijatiu rozhodnutia, ktoré by mohlo spôsobiť neprimerané nevýhody dotknutému poslancovi.

- 92 Okrem toho výrazy „dočasne“ a „až do doby, kým dotknutý poslanec dobrovoľne nevráti neoprávnene vyplatené príspevky“ v článku 27 ods. 4 pravidiel VPÚN nepotvrdzujú výklad Parlamentu. Význam výrazu „dočasne“ totiž spresňuje samotný tento článok, t. j. až do doby, kým dotknutý poslanec dobrovoľne nevráti neoprávnene vyplatené príspevky. Z výrazu „nevráti“ však nevyhnutne nevyplýva, že musí ísť o platbu, ale môže zahŕňať aj započítanie, ktoré predstavuje spôsob súčasného zániku vzájomných pohľadávok (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. júla 2003, Komisia/CCRE, C-87/01 P, Zb. s. I-7617, bod 59).

- 93 Parlament okrem toho na pojednávaní v odpovedi na ústnu otázku uviedol, že predsedníctvo prijatím článku 27 ods. 4 pravidiel VPÚN malo v úmysle vytvoriť

osobitné ustanovenie vo vzťahu k pravidlu obsiahnutému v odseku 3 tohto článku, s ktorým sú spojené určité procesné záruky v prospech poslanca, voči ktorému sa pohľadávka vymáha započítaním.

94 Navyše Súd prvého stupňa zistil, že zápisnica zo 14. januára 2004 zo stretnutia kvestorov a generálneho tajomníka (predložená Parlamentom na žiadosť Súdu prvého stupňa) uvádza, že podmienky uplatnenia článku 27 ods. 3 a 4 sú splnené, že konečné rozhodnutie prijme predsedníctvo a že sa generálny tajomník vyzýva, aby vypočul žalobcu, predtým, ako sa obráti na predsedníctvo, čo odkazuje na článok 27 ods. 4.

95 Čo sa týka vzťahu osobitosti medzi článkom 16 ods. 2, článkom 27 ods. 3 a článkom 27 ods. 4 pravidiel VPÚN, Súd prvého stupňa uvádza, že článok uvedený ako posledný spresňuje konanie, podľa ktorého sa bude postupovať v prípade uplatnenia vymáhania (započítaním) vzťahujúceho sa na príspevky, ktoré sa majú vyplatiť poslancovi, tak, aby sa mu umožnilo účinne vykonávať svoju zastupiteľskú funkciu s náležitým ohľadom na efektívny výkon mandátu poslanca. Z tohto dôvodu toto konanie stanovuje niekoľko procesných a podstatných záruk (poradu s kvestormi, udelenie právomoci prijať rozhodnutie kolektívnemu orgánu, v tomto prípade predsedníctvu, ochranu efektívneho mandátu poslanca a riadneho fungovania inštitúcie, a na záver vypočutie dotknutého poslanca). Keďže sa toto ustanovenie týka určitého spôsobu vymáhania jedného alebo viacerých neoprávnene vyplatených príspevkov, treba ho považovať za *lex specialis* vo vzťahu k článku 16 ods. 2 a článku 27 ods. 3 pravidiel VPÚN, čo okrem iného aj odôvodňuje jeho zaradenie za uvedeným odsekom 3.

96 V tomto kontexte treba chápať výraz „vo výnimočných prípadoch“ uvedený na začiatku článku 27 ods. 4 pravidiel VPÚN, ktorý potvrdzuje, že započítanie možno uskutočniť iba po splnení záruk uvedených v predchádzajúcom bode.

97 Súd prvého stupňa preto usudzuje, že zmenou a doplnením pravidiel VPÚN, ktorými bol vo februári 2003 doplnený odsek 4, mal Parlament v úmysle stanoviť, že v prípade, že je potrebné vymáhať pohľadávku voči poslancovi započítaním vo vzťahu k parlamentným príspevkom, ktoré sa mu majú vyplatiť, možno tak urobiť iba podľa konania upraveného v odseku 4 tohto článku. Keďže generálny tajomník nemá právomoc nariadiť sporné započítanie bez toho, aby ho tým poverilo predsedníctvo v súlade s konaním upraveným v tomto ustanovení, napadnuté rozhodnutie sa musí zrušiť v rozsahu, v akom toto započítanie nariaďuje.

98 Čo sa týka pripomienok Španielskeho kráľovstva vo vzťahu k možnosti odstránenia tohto nedostatku, Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že mu podľa článku 233 ES neprináleží vyjadriť sa k tomu, ako má inštitúcia postupovať v nadväznosti na rozsudok o čiastočnom alebo úplnom zrušení určitého aktu. Naopak prináleží dotknutej inštitúcii prijať nevyhnutné opatrenia, aby vyhovedla rozsudku o zrušení (rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. januára 1998, Ladbroke Racing/Komisia, T-67/94, Zb. s. II-1, bod 200).

99 Napadnuté rozhodnutie sa teda musí zrušiť v časti týkajúcej sa vymáhania predmetnej sumy započítaním.

100 Súd prvého stupňa ďalej usudzuje, že treba preskúmať opodstatnenosť ďalších dôvodov uvedených na podporu žaloby, pretože sa týkajú existencie a rozsahu povinnosti žalobcu vrátiť Parlamentu sumu uvedenú v napadnutom rozhodnutí.

— O tretej, štvrtej a piatej časti prvého dôvodu

101 Tretia časť založená na porušení práv na obranu sa preskúma v rámci preskúmania tretieho dôvodu.

102 Čo sa týka porušenia zásady rovnosti v súvislosti so zverejnením mien poslancov, ktorí majú spor s Parlamentom, a porušením ustanovení o ochrane osobných údajov (pozri bod 69 vyššie), stačí uviesť, že žalobca neuvádza ani osobitné konanie Parlamentu, na základe ktorého by došlo k takému porušeniu, ani údaje, ktoré sa poskytli, ani vzťah, ktorý by existoval medzi takýmto poskytnutím údajov a napadnutým rozhodnutím. Rozširovanie prehľadu tlače, ktorý obsahoval články týkajúce sa prejednávanej veci, nepredstavuje konanie, ktoré súvisí s napadnutým rozhodnutím. Navyše je preukázané, že predmetné články napísali osoby, ktoré nemožno nijako spájať s Parlamentom. Tretia časť prvého dôvodu sa teda musí zamietnuť.

103 Čo sa na záver týka časti tohto dôvodu týkajúcej sa porušenia článku 27 ods. 3 pravidiel VPÚN, podľa ktorej generálny tajomník bez porady s kvestormi nadobudol presvedčenie už vo svojom rozhodnutí z 26. februára 2003, že suma 176 516 eur sa vyplatila neoprávnene (pozri bod 70 vyššie), túto časť treba odmietnuť ako neprípustnú podľa článku 44 ods. 1 písm. c) a článku 48 ods. 2 prvého pododseku Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Žalobca totiž uvádza tento dôvod až v bodoch 30 až 32 svojej repliky, pričom skutkové údaje uvedené na podporu tohto dôvodu (rozhodnutie predsedníctva z 12. februára 2003 a list generálneho tajomníka z 26. februára 2003) neuvádzal v priebehu konania.

O druhom dôvode založenom na porušení „zásady objektivity a nestrannosti“

Tvrdenia účastníkov konania

- 104 Žalobca po prvé tvrdí, že neexistuje právny rámec, ktorý by zaručil nezávislosť a nestrannosť predsedníctva od vplyvu a nátlaku politických skupín Parlamentu.
- 105 Žalobca po druhé tvrdí, že spor súvisí s kampaňou zameranou na kriminalizovanie politickej činnosti baskických separatistov a najmä EH/B, ktorá sa začala roku 2002 v nadväznosti na tlačovú konferenciu hovorcov parlamentných skupín a španielskych politických strán, ktoré vykonávali nátlak, aby inštitúcia začala vyšetrovanie.
- 106 Žalobca predložil niekoľko článkov, ktoré odhaľujú politický kontext prejednávanej veci. Zdôrazňuje, že členovia Parlamentu, ktorí neboli členmi predsedníctva, mali prístup k dôležitým informáciám a negatívne sa o ňom vyjadrili, zatiaľ čo on sám nevedel nič o obsahu porady predsedníctva z 12. februára 2003. Žalobca tiež odkazuje na vyhlásenia a slovné útoky troch podpredsedov Parlamentu voči jeho osobe.
- 107 Podľa žalobcu vzhľadom na nátlak troch španielskych podpredsedov Parlamentu váhal každý člen predsedníctva zaujať voči nemu stanovisko, ktoré by sa mohlo chápať ako priaznivé alebo neutrálne.

- 108 Parlament zdôrazňuje jednak, že predsedníctvo neprijalo žiadne rozhodnutie, ktoré by sa týkalo žalobcu, a jednak, že žalobca neuvádza, aká je súvislosť medzi týmito výhradami a napadnutým rozhodnutím.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 109 Treba uviesť, že výhrady žalobcu smerujú proti aktom predsedníctva a nie proti napadnutému rozhodnutiu, ktoré prijal generálny tajomník. Vyplýva z toho, že tieto výhrady nemôžu ovplyvniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, *Atlantic Container Line a i./Komisia*, T-191/98, T-212/98 až T-214/98, Zb. s. II-3275, bod 471).
- 110 Napriek tomu, že predsedníctvo prijalo niekoľko rozhodnutí v priebehu správneho konania, žiadne z nich nepredstavuje právny základ napadnutého rozhodnutia. Vyplýva z toho, že žalobca nemôže uplatniť údajné nedostatky týchto rozhodnutí predsedníctva ako dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.
- 111 V každom prípade výhrada týkajúca sa toho, že neexistuje právny rámec, ktorý by zaručil nezávislosť a nestrannosť predsedníctva, nie je dôvodná, keďže z judikatúry vyplýva, že súčasťou záruk priznaných právnym poriadkom Spoločenstva v správnych konaniach je zásada riadneho výkonu správy, ktorá je spojená s povinnosťou príslušnej inštitúcie starostlivo a nezávisle preskúmať všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci (rozsudok Súdneho dvora z 21. novembra 1991, *Technische Universität München*, C-269/90, Zb. s. I-5469, bod 14; rozsudky

Súdu prvého stupňa z 24. januára 1992, La Cinq/Komisia, T-44/90, Zb. s. II-1, bod 86, a z 11. septembra 2002, Alpharma/Rada, T-70/99, Zb. s. II-3495, bod 182). Prináležalo teda žalobcovi, aby predložil všetky skutočnosti preukazujúce porušenie tejto zásady, čo však neurobil.

- 112 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu uvedené v bodoch 105 a 106 vyššie, Súd prvého stupňa zistil, že nie sú relevantné, pretože sa týkajú konaní tretích osôb (španielskych úradov, zástupcov španielskych politických strán, hovorcov politických skupín, poslancov Európskeho parlamentu a médií), ktoré nijako nesúvisia s napadnutým rozhodnutím. Výhrady uvedené voči podpredsedom predsedníctva tiež nie sú relevantné, pretože rozhodnutia predsedníctva nepredstavujú základ napadnutého rozhodnutia, a to najmä v súvislosti s jeho častou týkajúcou sa existencie a výšky pohľadávky Parlamentu voči žalobcovi. Preto treba druhý dôvod zamietnuť.

O treťom dôvode založenom na zásade kontradiktórnosti a dodržiavania práv na obranu

Tvrdenia účastníkov konania

- 113 Podľa žalobcu mu správa pre kvestorov vypracovaná generálnym tajomníkom na základe poverenia, ktoré dostal od predsedníctva 8. apríla 2002, nebola oznámená. Generálny tajomník mu okrem toho odmietol prístup k spisu, ktorý viedol k prijatiu rozhodnutia predsedníctva z 12. februára 2003. Navyše sa žalobcovi neoznámil ani výsledok porady s kvestormi uskutočnenej 14. januára 2004. Keďže porada s kvestormi sa uskutočnila pred 9. februárom 2004, kvestori nemohli zohľadniť pripomienky žalobcu vyjadrené v tento deň. Na záver, Parlament neoznámil žalobcovi ani celú zápisnicu o zasadnutí predsedníctva, ani výsledky hlasovania predsedníctva týkajúce sa prijatých opatrení.

- 114 Čo sa týka článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, na ktorý odkazuje generálny tajomník, žalobca poznamenáva, že Parlament nepreukázal v súlade s požiadavkami tohto ustanovenia, na základe čoho by zverejnenie týchto dokumentov vážne poškodilo proces rozhodovania, dôvernoscť, služobné tajomstvo alebo obchodné tajomstvo.
- 115 Podľa žalobcu sa Parlament dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď ho považoval za „tretiu osobu“ patriacu k „verejnosti“, ako ju definuje nariadenie č. 1049/2001. Keďže je však žalobca osobou, ktorá je priamo „dotknutá“, je „účastníkom“ konania.
- 116 Parlament tvrdí, že predsedníctvo neprijalo 12. februára 2003 voči žalobcovi žiadne rozhodnutie, a tak nemohol existovať žiaden spis, ktorý by viedol k prijatiu takeého rozhodnutia. Generálny tajomník na odôvodnenie zamietnutia žiadosti žalobcu Parlamentom teda odkázal na článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 a najmä na skutočnosť, že inštitúcia ešte neprijala konečné rozhodnutie.
- 117 Čo sa týka druhej žiadosti o prístup k spisu vyjadrenej žalobcom 1. marca 2004, Parlament tvrdí, že mu prístup nikdy neodmietol a že žalobca má naďalej toto právo, ako mu to bolo potvrdené aj v liste z 31. marca 2004 (pozri bod 55 vyššie).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 118 Podľa všeobecnej zásady dodržiavania práv na obranu osoba, proti ktorej smeruje výhrada správneho orgánu Spoločenstva, musí mať možnosť vyjadriť sa ku každému dokumentu, ktorý má tento orgán v úmysle použiť proti nej. Ak takúto možnosť nemala, nezverejnené dokumenty sa nemôžu zohľadniť ako dôkazné prostriedky. Vylúčenie určitých dokumentov použitých správnym orgánom má však význam iba v tom rozsahu, v akom vyjadrená výhrada môže byť preukázaná iba odkazom na tieto dokumenty (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 18. novembra 1999, Tzoanos/Komisia, C-191/98 P, Zb. s. I-8223, bod 34; rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. júla 2001, E/Komisia, T-24/98 a T-241/99, Zb. VS s. I-A-149 a II-681, bod 92). Prináleží Súdu prvého stupňa preskúmať, či nezverejnenie dokumentov označených žalobcom mohlo ovplyvniť v jeho neprospech priebeh konania a obsah napadnutého rozhodnutia (rozsudok E/Komisia, už citovaný, bod 93).
- 119 Okrem toho môže Súd prvého stupňa v rámci konania o žalobe podanej proti rozhodnutiu, ktorým sa končí správne konanie, nariadiť opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a zabezpečiť si úplný prístup k spisu, aby posúdil, či odmietnutie zverejnenia určitého dokumentu môže poškodiť obranu žalobcu (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 102).
- 120 Pokiaľ ide o poradu s kvestormi zo 14. januára 2004, Parlament predložil v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania zápisnicu, ktorá sa na túto poradu vzťahovala. Žalobca neuviedol žiadnu pripomienku týkajúcu sa spôsobu, ako by mohlo nezverejnenie tohto dokumentu poškodiť jeho obranu a ovplyvniť v jeho neprospech výsledok správneho konania. Jediná výhrada vyjadrená žalobcom

v súvislosti s touto správou spočívala v tom, že v rozpore s tým, čo uviedol generálny tajomník kvestorom v čase porady, nikdy neuznal, ale naopak vždy namietal tézu Parlamentu, že sporná suma sa mu vyplatila neoprávnene. V tejto súvislosti stačí uviesť, že napadnuté rozhodnutie sa neprijalo na základe uznania pohľadávky žalobcom, ale na základe výsledku auditu a dokladov, ktoré žalobca dodatočne predložil (pozri body 39 a 41 vyššie). V tomto kontexte treba uviesť, že porada s kvestormi nezaväzuje generálneho tajomníka, povoľujúceho úradníka inštitúcie, v oblasti určenia pohľadávky na základe chýbajúcich dokladov preukazujúcich použitie parlamentného príspevku v súlade s pravidlami VPÚN. Nezverejnenie zápisnice týkajúcej sa porady s kvestormi zo 14. januára 2004 teda nie je spôsobilé porušiť práva na obranu žalobcu.

¹²¹ Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že platí domnienka o neexistencii dokumentu, ku ktorému sa žiada o prístup, ak sa v tomto zmysle vyjadrila dotknutá inštitúcia. Ide o jednoduchú domnienku, ktorú žalobca môže vyvrátiť akýmikoľvek prostriedkami na základe relevantných a zhodujúcich sa indícií (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. októbra 2002, Tetra Laval/Komisia, T-5/02, Zb. s. II-4381, bod 95 a tam citovanú judikatúru).

¹²² Parlament uviedol v odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa, že generálny tajomník nevypracoval žiadnu správu pre kvestorov v nadväznosti na rozhodnutie z 8. apríla 2002. Keďže žalobca nepredložil relevantné a zhodujúce sa indície spôsobilé spochybniť toto tvrdenie, treba jeho argumentáciu zamietnuť.

¹²³ Navyše podľa odpovedí Parlamentu na písomné otázky Súdu prvého stupňa neexistuje ani spis, ktorý by viedol k prijatiu rozhodnutia predsedníctva

z 12. februára 2003. Žalobca nepredložil tvrdenia spochybňujúce toto vyhlásenie Parlamentu.

¹²⁴ Čo sa týka výhrady žalobcu, podľa ktorej bol vypočutý po porade generálneho tajomníka s kvestormi, pričom kvestori teda nemohli zohľadniť jeho poznámky, treba pripomenúť, že keďže porada s kvestormi nezaväzuje generálneho tajomníka vo vzťahu k jeho rozhodnutiu o dôsledkoch, ktoré sa majú vyvodiť z neexistencie dokladov, skutočnosť, že bol žalobca vypočutý po tejto porade, nie je spôsobilá porušiť jeho práva na obranu.

¹²⁵ Čo sa týka tvrdení žalobcu týkajúcich sa nezverejnenia zápisnice zo zasadnutia predsedníctva a výsledkov hlasovania, treba uviesť, že ide o nerelevantné dokumenty, pretože sa netýkajú napadnutého rozhodnutia, z čoho vyplýva, že žalobca nemôže účinne uplatniť toto nezverejnenie (pozri analogicky rozsudok Aalborg Portland a i./Komisia, už citovaný v bode 119 vyššie, bod 126). Tretí dôvod sa teda musí zamietnuť.

O štvrtom dôvode založenom na porušení pravidiel o doručovaní rozhodnutí

Tvrdenia účastníkov konania

¹²⁶ Podľa žalobcu mu bolo rozhodnutie z 12. februára 2003, z ktorého vychádza poverenie generálneho tajomníka, doručené až na jeho žiadosť. Žalobca tiež uvádza,

že rozhodnutie vyplývajúce z porady kvestorov zo 14. januára 2004 mu nebolo oznámené.

127 Žalobca tvrdí, že povinnosť inštitúcií doručiť osobám každé rozhodnutie, ktoré sa dotýka ich práv a záujmov, a uviesť opravné prostriedky a príslušné lehoty na ich podanie vyplýva zo všeobecných zásad práva Spoločenstva a z príručky o povinnostiach úradníkov a zamestnancov Európskeho parlamentu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 97, 2000, s. 1, ďalej len „príručka o povinnostiach“). Poznamenáva, že bod A6 časti III tejto príručky spresňuje, že „ak možno proti rozhodnutiu podať opravný prostriedok, musí to byť jasne uvedené spolu so všetkými informáciami nevyhnutnými na podanie takého opravného prostriedku“.

128 Parlament poznamenáva, že keďže neexistovalo skutočné rozhodnutie, ktoré by sa dotýkalo žalobcu, prijaté 12. februára 2003, nič sa mu nemalo doručiť, a teda nebolo potrebné uviesť lehoty na podanie opravného prostriedku. Čo sa týka príručky o povinnostiach, Parlament namieta neprípustnosť argumentácie žalobcu, pretože ju prvýkrát vyjadril vo svojej replike. Okrem toho prípadnú povinnosť uviesť lehoty a opravné prostriedky (spochybňovanú Parlamentom) splnili listy generálneho tajomníka zo 16. apríla 2003 a z 31. marca 2004 (pozri body 43 a 55 vyššie). Parlament tiež uvádza, že spomínaný bod príručky o povinnostiach sa týka iba vzťahov inštitúcie s občanmi a nie jej vzťahov so svojimi členmi.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

129 Čo sa týka doručenia rozhodnutia predsedníctva z 12. februára 2003, stačí uviesť, že nepredstavuje ani napadnuté rozhodnutie a ani jeho právny základ a že v každom prípade sa toto rozhodnutie doručilo žalobcovi faxom z 20. februára 2003. Za týchto

okolností je skutočnosť, že k tomuto doručeniu došlo v nadväznosti na žiadosť žalobcu, irelevantná.

130 Pokiaľ ide o doručenie výsledku porady s kvestormi zo 14. januára 2004, toto tvrdenie sa zhoduje s výhradou uvedenou v rámci dôvodu založeného na porušení práv na obranu, ktorý sa zamietol.

131 Na záver vo vzťahu k uvedeniu lehôt a opravných prostriedkov v napadnutom rozhodnutí, treba uviesť, že žiadne ustanovenie práva Spoločenstva výslovne neukladá inštitúciám všeobecnú povinnosť informovať adresátov aktov o možnostiach podať na súdny orgán opravný prostriedok a ani o lehotách na jeho podanie (uznesenie Súdneho dvora z 5. marca 1999, Guérin automobiles/Komisia, C-153/98 P, Zb. s. I-1441, body 13 a 15; rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. februára 2000, ADT Projekt/Komisia, T-145/98, Zb. s. II-387, bod 210). Čo sa týka povinnosti, ktorú si inštitúcia uložila prijatím príručky o povinnostiach, skutočnosť, že neuviedla v napadnutom rozhodnutí možnosť podať opravný prostriedok na súdny orgán, môže predstavovať porušenie povinností vyplývajúcich z tejto príručky (pozri analogicky uznesenie Súdu prvého stupňa z 21. marca 2002, Laboratoire Monique Rémy/Komisia, T-218/01, Zb. s. II-2139, bod 25). Porušenie takejto povinnosti ale nepredstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí, ktoré by mohlo ovplyvniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Vyplýva z toho, že štvrtý dôvod sa musí zamietnuť.

O piatom dôvode založenom na povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

132 Žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, pretože neuvádza, prečo nie sú doklady, ktoré počas celého konania predložil generálnemu

tajomníkovi, v súlade s pravidlami VPÚN. Zdôrazňuje tiež, že zaplatenie niektorých pohľadávok sa môže uskutočniť až potom, ako mu francúzske úrady vrátia zadržanú sumu. Vyplýva z toho, že povinnosť predložiť dokumenty preukazujúce zánik jeho záväzkov je nedostatočne odôvodnená vzhľadom na to, že ich existencia sa nespochybňuje.

- 133 Podľa Parlamentu napadnuté rozhodnutie uvádza sumu, ktorá sa má vrátiť, dôvod vrátenia, ako aj spôsob výpočtu tejto sumy. Navyše Parlament pripomína, že vo všeobecnosti sú požiadavky odôvodnenia menej prísne, keď sa dotknutá osoba priamo zúčastnila na vypracovávaní rozhodnutia a pozná na základe správy o audite, na ktorú odkazuje napadnuté rozhodnutie a ktorá sa jej oznámila, dôvod, prečo inštitúcia usudzuje, že sa nemajú sporné výdavky zaplatiť z rozpočtu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 134 Treba pripomenúť, že odôvodnenie musí zodpovedať podstate predmetného právneho aktu a jasne a jednoznačne vyjadrovať úvahy inštitúcie, ktorá právny akt vydala, aby mohli z neho dotknuté osoby porozumieť dôvodom prijatého opatrenia a aby mohol Súdny dvor vykonať svoju kontrolnú úlohu (rozsudky Súdneho dvora zo 6. júla 2000, Eridania, C-289/97, Zb. s. I-5409, bod 38, a zo 14. marca 2002, Taliansko/Rada, C-340/98, Zb. s. I-2663, bod 58).
- 135 Okrem toho rozhodnutie možno považovať za dostatočne odôvodnené, ak odkazuje na správu o audite doručенú žalobcovi (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 24. apríla 1996, Industrias Pesqueras Campos a i./Komisia, T-551/93,

T-231/94 až T-234/94, Zb. s. II-247, body 142 až 144, a zo 17. septembra 2003, Stadtsportverband Neuss/Komisia, T-137/01, Zb. s. II-3103, body 52 až 58).

¹³⁶ V prejednávanej veci napadnuté rozhodnutie výslovne odkazuje na audit vykonaný v decembri 2002. Kópia správy o tomto audite sa doručila žalobcovi listom generálneho riaditeľa financií Parlamentu z 9. januára 2003. Žalobca písomne predložil svoje komentáre k tejto správe (pozri body 34 a 37 vyššie). Napadnuté rozhodnutie tiež odkazuje na dokumenty predložené žalobcom po audite, ako aj na mesačné splátky vo výške 3 000 eur dlhu vo výške 58 155,82 eur. Za týchto okolností treba považovať výslovný odkaz na správu o audite doručенú žalobcovi za dostatočný vo vzťahu k požiadavkám odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (rozsudok *Industrias Pesqueras Campos a i./Komisia*, už citovaný v bode 135 vyššie, bod 144).

¹³⁷ Navyše sa žalobca priamo zúčastnil na vypracovávaní napadnutého rozhodnutia a pozná na základe správy o audite, ako aj dokladov, ktoré sám predložil Parlamentu, skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal generálny tajomník pri určení presnej výšky pohľadávky (pozri body 37, 39, 41 a 51 vyššie).

¹³⁸ Tvrdenia o nezohľadnení niektorých dokladov sa netýkajú existencie alebo dostatočnosti odôvodnenia, ale dôvodnosti odôvodnenia, pričom táto otázka súvisí s materiálnou zákonnosťou sporného aktu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. marca 2001, *Francúzsko/Komisia*, C-17/99, Zb. s. I-2481, bod 35), a preto sa tieto tvrdenia preskúmajú v rámci ôsmeho dôvodu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že piaty dôvod sa musí zamietnuť.

O šiestom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti a zákazu diskriminácie

Tvrdenia účastníkov konania

- 139 Žalobca zdôrazňuje, že napriek tomu, že nebol obvinený zo zneužitia podobného zneužitiam pravidelne zisteným najmä Dvorom audítorov, opatrenia prijaté voči nemu nemajú obdobu. Predstavuje to porušenie zásady rovnosti a zákazu diskriminácie.
- 140 Parlament odpovedá, že prípadné alebo existujúce zneužitia vyšetroje generálny tajomník, pričom toto vyšetrovanie viedlo k vymáhaniu neoprávnene vyplatených súm.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 141 Z judikatúry vyplýva, že dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania musí byť v súlade s dodržiavaním zásady zákonnosti, podľa ktorej sa nikto nemôže dovolávať vo svoj prospech nezákonnosti spôsobenej v prospech iného (rozsudky Súdneho dvora z 9. októbra 1984, Witte/Parlament, 188/83, Zb. s. 3465, bod 15; zo 4. júla 1985, Williams/Dvor audítorov, 134/84, Zb. s. 2225, bod 14, a Taliansko/Rada, už citovaný v bode 134 vyššie, body 87 až 93).
- 142 Takže aj za predpokladu, že výhrady vyjadrené žalobcom týkajúce sa nedostatkov, ku ktorým došlo v prospech iných poslancov z dôvodu nevykonania alebo nedostatočnosti kontroly použitia parlamentných príspevkov, sú dôvodné, žalobca z toho nemôže mať prospech. Preto sa šiesty dôvod musí zamietnuť.

O siedmom dôvode založenom na zneužití právomoci

Tvrdenia účastníkov konania

- ¹⁴³ Podľa žalobcu v prejednávanej veci existujú objektívne, relevantné a zhodujúce sa indície, že predsedníctvo začalo konanie z čisto politických dôvodov na nátlak hovorcov dvoch španielskych politických skupín. Hovorcovia požiadali troch španielskych podpredsedov, aby konali v rámci predsedníctva proti žalobcovi.
- ¹⁴⁴ Parlament odpovedá, že predsedníctvo neprijalo vo vzťahu k žalobcovi rozhodnutie, a teda, že jeho argumentácia sa nemôže uplatniť. Okrem toho skutočnosti, ktoré mal k dispozícii Parlament, odôvodňovali začatie vyšetrovania v tejto oblasti.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- ¹⁴⁵ Z judikatúry vyplýva, že akt obsahuje nedostatky vyplývajúce zo zneužitia právomoci, iba ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa indícií ukazuje, že bol prijatý s výlučným alebo prinajmenšom rozhodujúcim zámerom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele alebo vyhnúť sa postupu osobitne upravenému na posúdenie okolností prejednávanej veci Zmluvou (rozsudky Súdneho dvora z 13. novembra 1990, Fedesa a i., C-331/88, Zb. s. I-4023, bod 24, a zo 14. mája 1998, Windpark Groothusen/Komisia, C-48/96 P, Zb. s. I-2873, bod 52).

146 Žalobca nepredložil takéto indície. Treba pripomenúť, že žalobca dostal až do dňa zadržania celkovú sumu 495 891,31 eur na parlamentné náklady a príspevky. Zadržanie podstatnej časti tejto sumy (200 304 eur) pochádzajúcej podľa vyjadrení žalobcu od Parlamentu mohlo viesť iba k vzniku pochybností o súlade použitia podstatnej časti nákladov a príspevkov vyplatených žalobcovi s pravidlami VPÚN. Začatie vyšetrovania teda bolo odôvodnené. Siedmy dôvod sa teda musí zamietnuť.

O ôsmom dôvode založenom na nesprávnom posúdení dokladov predložených generálnemu tajomníkovi

Tvrdenia účastníkov konania

147 Žalobca tvrdí, že Parlament uskutočnil zjavne nesprávne posúdenie, keď nezohľadnil skutočnosť, že nemohol predložiť niektoré účtovné údaje z dôvodu väzby svojho pokladníka a zadržania mnohých účtovných dokumentov, ako aj sumy 200 304 eur. Táto suma pochádzala podľa žalobcu výlučne od Parlamentu.

148 Z hľadiska žalobcu predstavuje zjavne nesprávne posúdenie aj odmietnutie zohľadnenia viacerých druhov nákladov bez uvedenia, prečo sú v rozpore s pravidlami VPÚN. Náklady, ktoré podľa generálneho tajomníka neboli preukázané náležitými účtovnými dokladmi, sa mohli stanoviť paušálne. Žalobca v tejto súvislosti pripomína svoj list zo 6. februára 2003 adresovaný generálnemu tajomníkovi (pozri bod 39 vyššie), ktorý obsahoval nové vyúčtovanie, podľa ktorého

preukázané výdavky na príspevky na asistentskú výpomoc predstavovali sumu 191 860 eur, t. j. 138 741 eur preukázaných dokladmi priloženými k uvedenému listu a 53 119 eur preukázaných na základe auditu, takže suma, ktorá sa má vrátiť Parlamentu, predstavuje 50 722 eur.

149 Konkrétne žalobca usudzuje, že generálny tajomník mal zohľadniť sumy týkajúce sa mzdových nedoplatkov (67 340 eur) a nedoplatkov súvisiacich s odvodmi na sociálne zabezpečenie (26 054 eur) vzhľadom na to, že tieto nedoplatky zaplatí potom, ako sa mu vráti zadržaná suma. Okrem toho žalobca napáda odmietnutie Parlamentu zohľadniť sumy týkajúce sa osobných paušálnych nákladov (27 600 eur), pričom tieto sumy možno preukázať aj iným spôsobom, ako aj priemerných nákladov na mobilné telefóny (4 800 eur).

150 Rovnako predstavuje zjavne nesprávne posúdenie odmietnutie zohľadniť viacero dokladov a faktúr týkajúcich sa nákladov na upratovanie bydliska žalobcu a jeho asistentov vo výške 63 308,64 eur, ako aj nákladov týkajúcich sa mzdových nedoplatkov, ktoré potvrdil pracovný súd v San Sebastián (50 865,43 eur, pozri bod 45 vyššie).

151 Žalobca spresnil v priebehu pojednávania, že pánovi Gorrotxategi zostane 100 000 eur zo zadržaných 200 304 eur, pretože poskytol žalobcovi túto sumu ako hotovosť nato, aby si mohol splniť svoje záväzky voči svojim asistentom. Okrem toho suma mzdových nedoplatkov, ktorú potvrdil súd v San Sebastián v prospech jeho asistentov, sa tiež strhne zo zadržanej sumy.

- 152 Parlament v úvode pripomína, že potvrdenie vypracované na žiadosť žalobcu (pozri body 32 a 33 vyššie) sa obmedzuje na zhrnutie platieb uskutočnených na bankové účty žalobcu alebo osobe poverenej výkonom platieb na jednotlivé parlamentné príspevky a neodkazuje na zadržanú sumu.
- 153 Parlament poznamenáva, že neexistuje vzťah medzi vymáhaním 200 304 eur a predložením dodatočných dokladov, keďže zadržaná suma sa vzťahuje na obdobie, ktoré nasledovalo po období, počas ktorého sa mali príspevky použiť v súlade s pravidlami VPÚN. Tak chýbajúce doklady, ako aj existencia značnej sumy na bežnom účte viedli Parlament k tomu, aby sa domnieval, že tieto sumy neboli použité na účely splnenia záväzkov dohodnutých v súlade s pravidlami VPÚN.
- 154 Podľa Parlamentu správa o audite preukázala porušenie pravidiel VPÚN žalobcom. Navyše sám žalobca uznal, že si nesplnil niektoré zo svojich záväzkov voči svojim asistentom. Parlament okrem toho spochybňuje dôkaznú hodnotu skutočností uvádzaných žalobcom vo vzťahu k zmierovaciemu konaniu týkajúcemu sa nedoplatkov asistentom žalobcu (pozri bod 149 vyššie), ako aj niektorých dokumentov predložených v priebehu konania.
- 155 Parlament zdôrazňuje, že sumy uvedené žalobcom, ktoré sa majú zaplatiť jeho asistentom, nemožno zohľadniť, pretože podľa správy o audite sporné pracovné zmluvy uzavreli títo asistenti s EH/B, čo tiež zdôraznilo Španielske kráľovstvo.
- 156 Na záver Parlament uvádza, že je ochotný, ako to spresňuje bod 3 napadnutého rozhodnutia, zohľadniť dodatočné doklady, ktoré mu žalobca predloží.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 157 V úvode treba uviesť, že podľa úpravy zavedenej pravidlami VPÚN musí byť poslanec, ktorý určí osobu poverenú výkonom platieb a správou súm vyplatených v podobe príspevkov na asistenta, schopný predložiť doklady o použití v súlade so zmluvami, ktoré uzatvoril so svojimi asistentmi. Ak neexistujú doklady o výdavkoch na mzdy asistentov alebo o iných nahraditeľných výdavkoch podľa pravidiel VPÚN, musí to mať za následok vrátenie príslušných súm Parlamentu. Každú sumu, ktorej použitie sa v súlade s pravidlami VPÚN nepreukáže dokladmi, treba totiž považovať za neoprávnene vyplatenú. Prináleží teda zainteresovanej osobe, ktorá predložila administratívne doklady na účely preukázania použitia vyplatených finančných prostriedkov, aby uviedla a preukázala na podporu svojej žaloby na Súde prvého stupňa, že administratíva sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď ich odmietla zohľadniť.
- 158 V tomto rámci tvrdenie žalobcu týkajúce sa ťažkostí vyplývajúcich pre neho z dôvodu zadržania jeho pokladníka a zadržania viacerých dokumentov nemožno prijať. Žalobca v tejto súvislosti spresnil v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa, že jediným dokumentom zadržaným francúzskymi úradmi bolo potvrdenie o výbere 210 354 eur vydané Banque Bruxelles Lambert osobe oprávnenej disponovať s prostriedkami na bežnom účte. Žalobca dostal kópiu tohto potvrdenia od pobočky tejto banky a predložil ju Súdu prvého stupňa. Preto skutočnosť, že žalobca musel viesť svoje účtovníctvo bez pomoci svojho pokladníka, nie je relevantná.
- 159 Pokiaľ ide o paušálne stanovenie výdavkov navrhované žalobcom, nemožno ho prijať. Je preukázané, že platby za záväzky, na ktoré sa vzťahuje príspevok na asistentskú výpomoc, sa musia preukázať dokladmi, ktoré poskytnú všetky údaje nevyhnutné na vykonanie kontroly *a posteriori* (presnú výšku, dátumy platieb, informácie o dlžníkovi a o veriteľovi, právny základ platby, atď.). Paušálne stanovenie, ktoré navyše neupravuje žiadne ustanovenie, takúto možnosť neposkytuje.

160 Vo vzťahu k vráteniu sumy 200 304 eur zadržanej vo Francúzsku a konkrétne vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že Parlament mal zohľadniť skutočnosť, že predloženie časti dokladov záviselo od tohto vrátenia, treba uviesť, že toto tvrdenie nemožno prijať.

161 Žalobca sa totiž pokúša preukázať, že dlží určité sumy osobám, ktorých mzda sa mala zaplatiť z príspevkov na asistenta, a tvrdí, že z tohto dôvodu mal Parlament považovať tieto sumy za riadne odôvodnené. V tejto súvislosti odkazuje na mzdové nedoplatky (67 340 eur) a na nedoplatky súvisiace s odvodmi na sociálne zabezpečenie (26 054 eur) a zdôrazňuje, že tieto pohľadávky sa zaplatia potom, ako mu bude vrátená zadržaná suma.

162 Napriek tomu skutočnosť, že žalobca dlží určité sumy osobám, ktorým bol určený príspevok na asistenta, ho neoslobodzuje od povinnosti predložiť doklady o splnení týchto záväzkov. V opačnom prípade by poslanec mohol prijať príspevok bez toho, aby zaplatil sumy určené poskytovateľom služieb, a ďalej by znemožnil Parlamentu akúkoľvek kontrolu tým, že by predložil akýkoľvek dôkaz o svojich dlhoch voči týmto poskytovateľom.

163 Vyplýva z toho, ako už bolo uvedené, že Parlament má kontrolovať existenciu dokladov o použití finančných prostriedkov v súlade s pravidlami VPÚN. Navyše Parlament nemôže byť povinný oslobodiť žalobcu od povinnosti predložiť doklady z dôvodu zadržania, za ktoré nie je zodpovedný. Poslanec je totiž zodpovedný od

prijatia príspevku za riziká súvisiace s jeho správou. Parlament okrem toho uvádza, že je ochotný zohľadniť doklady týkajúce sa platieb za dlhy, na ktoré odkazuje žalobca. Parlament teda zohľadnil zadržanie vykonané vo Francúzsku a ponúkol žalobcovi možnosť preukázať sumy zaplatené z parlamentných príspevkov.

164 Čo sa týka odmietnutia Parlamentu zohľadniť sumy týkajúce sa paušálnych osobných nákladov (27 600 eur), pričom podľa žalobcu možno tieto sumy preukázať inými spôsobmi, stačí poznamenať, že žalobca nespresňuje tieto spôsoby. Čo sa týka nákladov na mobilné telefóny, treba uviesť, že z dôvodov uvedených v bode 159 vyššie, navrhované určenie ich výšky na základe priemeru nemožno prijať ako spôsob odôvodnenia výdavkov v rámci pravidiel VPÚN.

165 Pokiaľ ide o rozhodnutie pracovného súdu v San Sebastián, na ktoré sa odvoláva žalobca ako na dôkaz o jeho dlhu (vo výške 50 865,43 eur) voči jeho asistentom, treba zdôrazniť, že nejde o akt vydaný súdnym orgánom, ale o rozhodnutie správnej povahy vydané zmierovacím úradníkom oddelenia spravodlivosti baskickej vlády založené na dohode medzi žalobcom a jeho asistentmi. V každom prípade, keďže tento akt nepotvrďuje zánik záväzkov žalobcu voči jeho asistentom, nepredstavuje náležitý účtovný doklad (pozri body 162 a 163 vyššie). Okrem toho dohoda, ku ktorej došlo v rámci zmierovacieho konania, akým bolo konanie zakladajúce uvedené rozhodnutie, v skutočnosti neponúka žiaden jednoznačný dôkaz o existencii pohľadávky. Parlament teda oprávnene požadoval dokumenty preukazujúce zaplatenie nedoplatkov asistentom, aby mohol znížiť pohľadávku voči žalobcovi.

166 Žalobca tvrdí, že suma 63 308,64 eur sa mala považovať za odôvodnenú ako náklady na upratovanie. Tieto náklady malo uhradiť EH/B, ktoré na základe dohody uzavretej so žalobcom strhávalo paušálne sumu 600 eur zo mzdy každého asistenta. Táto suma sa má podľa žalobcu zaplatiť EH/B (pozri body 45 a 150 vyššie).

167 Stačí v tejto súvislosti poznamenať, že z vyššie uvedených dôvodov pohľadávka, ktorá sa nezaplatila, sa nemôže zohľadniť ako odôvodnený výdavok. Parlament teda oprávnené odmietol zohľadniť túto skutočnosť.

168 Z vyššie uvedeného vyplýva, že odmietnutie generálnym tajomníkom zohľadniť vyššie uvedené doklady predložené žalobcom nepredstavuje nesprávne posúdenie. Vyplýva z toho, že ôsmy dôvod sa musí zamietnuť.

169 Tri posledné časti prvého dôvodu, ako aj všetky nasledujúce dôvody (druhý až ôsmy) sa zamietli, preto treba zrušiť napadnuté rozhodnutie iba v časti, v ktorej stanovuje, že vymáhanie pohľadávky voči žalobcovi sa vykoná započítaním.

O trovách

170 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania. V prejednávanej veci vzhľadom na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia a zamietnutie väčšiny dôvodov žalobcu je opodstatnené rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

171 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku znášajú členské štáty, ktoré vstúpili do konania, svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu z 24. februára 2004 o vymáhaní peňažných súm vyplatených žalobcovi na parlamentné náklady a príspevky sa ruší v časti, v ktorej stanovuje, že vymáhanie pohľadávky voči žalobcovi sa vykoná započítaním.**
- 2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamietá.**
- 3. Žalobca, Parlament a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. decembra 2005.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

J. Pirrung